

Warszawa, dnia 21 maja 2018 r.

Przewodniczący

Sygn. sprawy: KR II R 13/18

DPA-I-913-3/18

UNP: 180522-01371

stawiennictwo osobiste obowiązkowe

Termin: 13 czerwca 2018 r., godz. 10.00

Pani

Wiesława Iwanicka

WEZWANIE NA ROZPRAWĘ

Zgodnie z art. 19 ust. 1 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa* (Dz.U. z 2017 r. poz. 718 ze zm.; dalej: ustawa) w zw. z art. 50 § 1 i art. 54 § 1 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.; dalej: k.p.a.) w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy, Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich

wzywa

Panią Wiesławę Iwanicką, aby w dniu 13 czerwca 2018 r. o godz. 10.00 stawiła się na rozprawie w gmachu Prokuratury Krajowej przy ul. Rakowieckiej 26/30 w Warszawie (aula), gdzie będzie przesłuchiwana w charakterze świadka na okoliczność przebiegu reprivatyzacji nieruchomości warszawskiej położonej przy ul. Pięknej 49.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCYCH
Komisji do spraw reprivatyzacji
nieruchomości warszawskich

Sebastian Kaleta

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 82 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.; dalej: k.p.a.) w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz.U. z 2017 r. poz. 718 ze zm.; dalej: ustawa) świadkami nie mogą być: 1) osoby niezdolne do spostrzegania lub komunikowania swych spostrzeżeń; 2) osoby obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych na okoliczności objęte tajemnicą, jeżeli nie zostały w trybie określonym obowiązującymi przepisami zwolnione od obowiązku zachowania tej tajemnicy; 3) duchowni co do faktów objętych tajemnicą spowiedzi.
2. Zgodnie z art. 83 § 1 k.p.a. w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy nikt nie ma prawa odmówić zeznań w charakterze świadka, z wyjątkiem małżonka strony, wstępnych, zstępnych i rodzeństwa strony oraz jej powinowatych pierwszego stopnia, jak również osób pozostających ze stroną w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli. Prawo odmowy zeznań trwa także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.
3. W myśl art. 83 § 2 k.p.a. w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy świadek może odmówić odpowiedzi na pytania, gdy odpowiedź mogłaby narazić jego lub bliskich wymienionych w § 1 na odpowiedzialność karną, hańbę lub bezpośrednią szkodę majątkową albo spowodować naruszenie obowiązku zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej.
4. Osoba wezwana przez Komisję w charakterze świadka lub biegłego ma obowiązek niezależnie od swojego miejsca zamieszkania stawić się na wezwanie i złożyć zeznania (art. 19 ust. 1 ustawy).
5. Świadek lub biegły, który mimo prawidłowego wezwania nie stawił się bez uzasadnionej przyczyny, bez zezwolenia kierującego rozprawą opuścił rozprawę Komisji przed jej zakończeniem lub bezzasadnie odmówił złożenia zeznania albo wydania opinii, może być ukarany grzywną do 10 000 zł, a w razie ponownego niezastosowania się do wezwania - grzywną do 30 000 zł (art. 19 ust. 3 ustawy).
6. Komisja może na wniosek ukaranego, o którym mowa w art. 18 ust. 2 lub 3 lub art. 19 ust. 3, złożony w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o ukaraniu, uznać za usprawiedliwioną nieobecność, odmowę zeznania albo wydania opinii i zwolnić od grzywny. Przepisu art. 88 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się (art. 20 ust. 1 ustawy).
7. Zgodnie z art. 56 § 1 i § 2 k.p.a. osobie, która stawiła się na wezwanie, przyznaje się koszty podróży i inne należności ustalone zgodnie z przepisami zawartymi w dziale 2 tytułu III ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm.). Dotyczy to również kosztów osobistego stawiennictwa stron, gdy postępowanie zostało wszczęte z urzędu albo gdy strona bez swojej winy została błędnie wezwana do stawienia się. Żądanie przyznania należności należy zgłosić organowi administracji publicznej, przed którym toczy się postępowanie, przed wydaniem decyzji, pod rygorem utraty roszczenia.